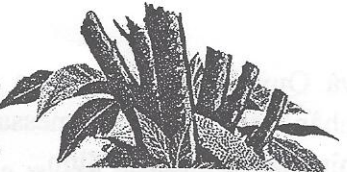

Mừng Xuân Quý Ty

**Mục-Vụ Niềm-Tin & Nhân-Ái Kính chúc Quý Độc-giả, Thính-hữu và Tín-hữu
Một Năm Mới An-Bình Hạnh-Phúc và Thanh-Lợi trong ơn lành của Chúa**

nhanh qua cửa bé Dao đang ngồi, lòng tôi tan-vỡ, không biết con mình bị thương nặng nhẹ ra sao. Tôi cố-gắng giữ sự bình-tĩnh và nói thật nhanh vào tai của Ngọc-Dao, *“Con hãy yên lòng, yên lòng đi con. Lúc này mẹ đã cầu-nguyện rồi.”* Liên sau đó, tôi quỳ xuống bên đường và nguyện xin Chúa ở cùng và thương-xót gia-đình chúng con.

☞ Lúc đó trên xa-lộ lại vắng xe, dù đó là chiều Thứ Năm của ngày Lễ Tạ-Ơn. Có 3 người lái xe gần đó, họ đậu xe lại và chạy nhanh đến giúp, người thì gọi cảnh-sát và xe cứu-thương, người thì đỡ đầu bé Dao, tưởng bé Dao bị trọng thương xương cốt, người thì đến hỏi chuyện với tôi và hướng-dẫn những điều cần-thiết phải làm trong giây phút đó. Họ bảo rằng, *“Chúng tôi chứng-kiến tất cả mọi sự đã xảy ra!”* Đó là 3 người đầu tiên có mặt tại hiện-trường, và nghề-nghiệp của họ đều là các chuyên-viên emergency medical tecknican! Giờ đây, mỗi khi hồi-tưởng lại, dù cho tôi có xin được tên và số điện-thoại của họ hoặc địa-chỉ để liên-lạc cảm-ơn, chắc có lẽ, tôi sẽ không thể nào liên-lạc với họ được, vì biết đâu, đó là 3 vị thiên-sứ mà Đức Chúa Trời đã sai đến!

☞ Tai-nạn kinh-hoàng đã xảy ra vì sự sai ý của xe bên kia. Trong lúc hai vợ chồng ngồi phía trên, đứa con nhỏ của họ ngồi phía sau đang khóc. Cho nên người cha vừa lái xe, vừa vòng tay ra ghế sau để đỡ con, thì tay lái mất thăng-bằng và tông mạnh vào xe chúng tôi. Cảm ơn Chúa, gia-đình họ cũng hoàn-toàn bình-yên. Đầu xe bị móp-méo phía bên phải. Họ dừng xe lại, người cha ra khỏi xe và đến hết lời xin lỗi.

☞ Tất cả những sự-kiện xảy ra một cách kinh-khiếp trên đây minh chứng về phép nhiệm-mầu và chúng-cớ của sự bao-bọc chở-che của Chúa. Còn gì cao quý hơn và ngọt-ngào hơn cho gia-đình của chúng tôi? Chúng tôi chỉ biết cảm-tạ ơn Chúa, vì gia-đình chúng tôi đã trải-nghiệm được sự mầu-nhiệm âm-bồng của Chúa. *“Con mắt của Đức Giê-*

hô-va đóai xem kẻ kính-sợ Ngài.” Nếu chúng ta thật sự nhận-thức rằng, con mắt của Đức Chúa Trời quả có chăm-nhìn mọi trạng-huống, mọi cảnh-ngộ mà chúng ta phải đối-diện, thì chúng ta sẽ có được sự bình-an và không sợ-hãi. Vì có lời của Chúa phán dạy, *“Trong cơn gian-truân Ta sẽ ở cùng người, giải-cứu người, và tôn-vinh người.”*

☞ Tạ ơn Chúa, trong lúc tai-nạn xảy ra, Chúa đã ban cho cháu Thông sự bình-tĩnh lạ-lùng. Lúc đó chân trái của Thông trụ trên sàn xe để lấy thế giữ sự thăng-bằng. Tay trái thì giữ tay lái, còn thân người rắng nghiêng để tránh-né khỏi kiếng trước và kiếng cửa sổ bên. Chân phải nhấp thẳng, và tay phải quàng qua ôm giữ lấy cha mình! Cảm-tạ ơn Chúa, trong khi gia-đình gặp hoạn-nạn, Chúa lại cho thấy được sự trưởng-thành chững-chạc của con cái!

☞ Cảm-tạ ơn Chúa, Ngài đã gìn-giữ Thông hoàn-toàn bình-yên vô sự, không một chút trầy-suốt, hay ê-ảm trong người. Hơn thế nữa, khi đi qua đi lại để lo-liệu công việc, bất-chợt Thông nhìn thấy điện-thoại cầm tay đang nằm ngay dưới đất bên cạnh chân, cách xe đậu 20 feet trong màn đêm trời sập tối. Và nhờ vậy, Thông đã kịp-thời liên-lạc báo tin cho các chức-viên trong Hội-Thánh để thực-hiện chương-trình Lễ Tạ-Ơn.

☞ Cảm-tạ ơn Chúa, chiều hôm đó Như Quỳnh, con gái lớn đi xe sau với bạn. Chúa đã giữ cho tai-nạn xảy ra xong, thì xe Quỳnh mới trở tới. Chúng tôi nghĩ-ngợi rằng, nếu xe Quỳnh ở ngay phía sau xe chúng tôi, thế tất cháu đã chứng-kiến tất cả mọi sự việc xảy ra, chắc-chắn rằng, cháu sẽ vô cùng kinh-khiếp nhìn thấy xe ba mẹ và hai em mình đang bị xe lật, lảng, trượt, xệt lửa tung-tóc, hất tung lên rồi nhào-lộn xuống trên xa-lộ như vậy.

☞ Sau khi xe cứu-cấp đưa chúng tôi vào bệnh-viện, thì Ngọc Dao, ba các cháu và tôi, mỗi người được đưa vào mỗi phòng khác nhau, nên không thể biết được tình-trạng của người thân ra sao. Nhưng cảm-tạ ơn Chúa, có bạn của Quỳnh, Thông